

Nr. 3 november 1990

IKKERTEN

FORSIDEBILDET

Fra en sanitetsutflukt til Oterbekken i 1931, hos Marianne og Karl Otterbekk. Fra. v.: Ågot Skage, Elen Båtvik, Grete Johnsen, Nora Lund, Teodora Smines, Brynhild Lund, Olga Halsen, Halldis Lund, Alfrida Otterbekk, Anne Aunet, Anna Aunet, Elen Haranes og Fridhild Eiden. Bildet er utlånt av Marianne Letvik.

GJÆSJLENGOLØKKA, 2. MARS 1906

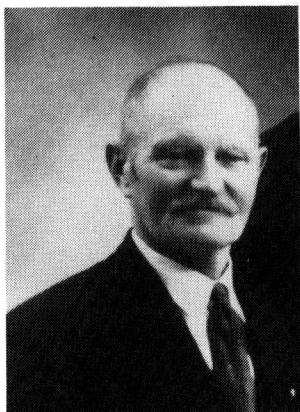
Nedskrevet fra et lydbånd av Harald Grøtting

På lydbåndet fra midt på femtitallet, forteller Hans Oddvik til emissær Viktor Skorstad. Hans Peder Jensen Oddvik ble født 28. april 1875 og døde 29. september 1958. Jeg har valgt å skrive av intervjuet på dialekt. Min dialektrettskriving er ikke altfor god, men jeg håper at fortellingen blir noenlunde lesbar.

- - - itj gløm det ailtså, det går itj an, så gammel bi æ'tj. Vi va da færdi om mårrån, kløkke stjilla va'n, det va så vijt vi koinn kjeinn ætt det va nordtrækk, men det va så pitte liti ætt, å vi glædd oss no på en god dag.

Vi va fæm båota som låog, ut'nifrå ja, som låog i Haraldsøya. Å så va det dæm sjølsæ, hain fyrvoktar Haraldsøy, bægge fyrvoktar Haraldsøy ha båot da å rodd feske, men vi va fæm ut'nom det.

Vi va tre styjtta herifrå greinna å vi tænkt oss no ut om mårrån i sækstia. Men det va ein, Brede Salteløya, kailla dæm hain, ifrå Sørnmokretsen. Hain va på haujen, å hain kom in, å så sa vi no det hain va gover. "Jaaa, hain e no go", sa'n, "men æ likan itj", sei'n. "Likana, i dag?", sei æ, æ trur det va æ sjøl som sa det. "Likana, så fin som'en e?". "Nja, der e nåkkå gråott, mørtt i nord", sei'n, "hain bi næppe sesåon te kveills. Men det e no'tj å snakk om det, vi e no'tj længer oinna lainn".

To av mannskapet på firroringen. Til v. Hans Jensen Oddvik og til h. Einar Bredesen Båtsvik. Høvedsmannen Bendik Bredesen Dyrvik har vi desverre ikke fått tak i bilde av. Bildene er utlånt av Eli Oddvik Jensen og Kristine Båtsvik.

Vi steiltt oss no, å gjekk i båotan. Å så sei æ me kameratan: "Æ trur itj æ tar me oljetrøya mi i dag", sei æ, "fer det ætt hain e da så fijnt et ver, å det bi da bærre ror både opp å ut".

Hain va så spak ætt vi brau oss itj om å ha opp master å sæggel. Vi rodd inover, å det tok ei hæltim. Va ha garna rætt inom Litjkråoka, å ho ligg no beint i aust tå fyr'n. Å vi rodd no inover å tok no, i stjilla, å drog en hæltri eiller det va tre garn, det va nå såont. Æ trur itj det va meir einn en hæltri garn vi ha fått opp, å fekk at'n feska.

Så sei'n Einar Båtsvija, det va hain som va ein mainn ilamme mæ, å så'n Ludvik, nei, far hains Ludvik, hain Bændek Båtsvija. Så sei'n Einar det ætt: "Det e ein såonn tur nordi, høyri dåkk det?". Ja, så sei æ det ætt: "Tur'n høyri æ da", sei æ, å det sa'n Bændek det sam ætt: "Vi høyri da tur'n". Å da fekk vi sjåo fåtte på Haraldsøya, fer det va pitteliti grainn snø før.

Jau, det va sainnt, vi ha itj før sakt ordet, der kjæm det ei vijnnkast som, det va no nættopp ætt itj'n vijll hiv båoten, så stærk va'n. "Nei, det e vel bæst å sætt ned", sa ein tå oss, "åsså ta ætt åoran å komma oss oppoinn skjæret". Men å ha

Prospektkort fra Sør-Gjeslingan, fotografert rundt århundreskiftet.
Utlånt av Brynjar Grøtting.

åoran i, det va akkurat som å ha dæm i åska, det va ingje tak, båoten lydd itj engång tå åoran. "Nei, det e itj nå anna å gjerra, heiller å få opp mastra. Ja, ska

neover Folla, så e det nåkk me bærre båtøn", sa vi. "Nei, vi ska sætt sæggel", trur æ det va æ som sa å, "vi ska sætt sæggel ja, å gå aust, fer det her e da vel bærre ein eleng, å da det no lir på, så sæggi vi da vel inpoinn".

Men nordvijnn sto no beint tå Haraldsøya, så det va no'tj anna - - -, men da kom vi austover, sei æ, å så fekk vi da livd fer skjæra aillstess austetme, så vi rodd oss da ajltis skjærermijlla, vær kain det va vel no'tj bi i dag heiller.

Kameratbåotan, det va'n Brede Salteløya å'n Kal Oterbeijtten, dæm sætt'n te hafte ein gång å imot Namsijn, beint oinna. Men vi va eni om det, ætt vi skoill fersök å sæggel, ja, å fekk no opp mastra, me stort møyte å besvær. Vi skoill itj ha greidd å fått'a opp, så stærk va'n. Åsså tok no æ sægle å roilla det utover, å me æ heilt på me det, da æ ha fått det utover, der kjæm der et kast å tar sægle utom te le, men vi va no snar ajll tre, så ætt æ heilt no i råoa æ, å dæm hala no på kvar si si, så vi fekk no in sæglet å fekk fer det, men vi mått no knyt fer sørta, det va næmli råsæggel i dein tia.

Ja, så ga vi'n no sæggel da. Nå nei, det va itj stor væng, æ satt no på ripa æ, i heisen, men æ tok no hainna oppå, oppå sæggelråoa der æ satt. Å, det va no'tj nåkkå å ligge på vijnn me, et råsæggel sånn. Ha det einda vørri et snesæggel, så ha det no vørri ferskjel på det.

Men sæggla dåkk itj over eit faill å, sa du?

Jau - - -. Å så mått vi no gjí'n sægle da, å lætt'n gå så høkt som det mulig va. Nå, vi sæggelt ei stoinn, så sei æ det ætt: "Det va mærkeli, det e no'tj gått å vessta ker ver - - -. Det e no så oreint sei æ, væstom Tviberg ætt." Å, da reiv en ti'n, så vi fekk sjá en fir-fæm sæggel frampå, deriblaint va'n Martin Laua, å hain ha askjelli sæggel. Hain ha en splitter ny båot, som en ha kjøft hos ein båtbyggjar Årvik, å hain tok opp Nord-Gjæslintjyinna å giekk åt Sør-Gjæslingan, der'n ha bua. Men dæm va ein å to karra på pompa heile tia, ja, såpass hardt sæggelt'n. Men hain sa sjøl, ha'n itj sæggelt så hardt, sa'n, så ha dæm itj kommi åvom failla.

Men da fekk vi sjá det ætt vi va væst tå Tvibærg, å der e no så oreint imejlla Flesa å Tvibærg, der e no så frøkteli oreint der. Men så la'n åver lik fort igjæn. Å vi sæggelt ei stoinn, så sei æ: "Der sjer æg ein hålmi, eller eitt sjær", sei æ. "Må dra oinna litte grainn", sei æ, åt hain som satt å - - -. Ja, så sa'n Einar: "Sjer du sjærret?" "Nei, det kom bort igjæn", sei æ. Det va bære å læt'n gå som en går, sei æ. "Det e itj nå råo me det, det e nye sjær i nerheiten no." Å i det sam, der løfta faillet sæ attom oss, da ha vi førri åver faillet. Åsså bryt det ihop, men da ha vi så myjtti fart ætt vi va kommi åver.

Åsså ga vi no på å sæggel på det der viset da. Så sei æ: "No e her groint igjæn",

Illustrasjon fra "Den siste viking", av Johan Bojer. Tegnet av Axel Revold.

sei æ, "fer æ sjør teisti framom." "Ja, gjer du det?", sa'n. "Ja, vi gj' n bærre foill fart", sei æ. "Du får steikk i litt", sei æ, "s'ætt det bi rommar åt'n, så får'n meir fart." Å det gjekk no fort, å det gjekk no bra.

Men om ei lita stoinn, så, sei æ det me dæm igjæn ætt: "No e det bærre å drei på", sei æ, "fer no sjør æ ælka, å da e det juft vatn." Å det gjord vi no. Å vi fekk sjå lainn ein eneste gång te, å da va vi te le fer Abelvær. Men vi skoill ha gjort det da, ætt vi la ne å rodd, fer vi ha greijdd å rodd oss opp da, men det gjord vi'tj. Vi lætt det stå te, fer vi skoill få livd tå Steinsnesset, men da vart'n så in-norda ætt vi va en, framåt en, jaa, en hælfjæreng, eller nå såon oinna Steinshæstvitja.

Da tok vi ihop å la ne, åssa bynnnt vi å ro dit oppoinn. Men da vi kom oppoinn lainn da, så rodd vi no åt Steinsnessoid'n. (Å sjett råttje oinna Ramsta da). Men så mærkeli det einn høyres, så greijdd vi å ro oss oppoinn, å heildiheita va ætt det va flo sjø, så vi kom Valan, aust om Abelvær. Det va itj igjænmura einnda.

No må du fertæl oss lite grainn om kolles du kom te Abelvær, å kolles dokk vart mottatt der.

Ja, vi kom te Abelvær. Vi reist på sjøn da'a va sæks om mærran, å vi kom te Abelvær i sækstia om ættemeddan.

Men da va det så myttji folk nemme sjøn ætt, vi leinna nætt austom ei brygg som sto der, men da mainna dæm sæ attåt firroringen. Vi ha nân steina å så det aten feskan å vi tre mainnan. Men dæm tok oss oppigjønnom fjæra, både båot å det som va ti'n, så vi fekk itj pust næsten fer ætt båoten va oppkommi, så foillt tå kailla va det. Å så va det no å kom sæ uti båoten da. Æ va itj likær æ, ferstår du, heiller ætt det va så vidtj æ greidd å gå opp.

Men æ kom no åt bra folk, æ ha da to kjeinninga der som ha eit kammers, kaill å kjærring altså, va dæm. Å der fekk æ no tør kleia å fekk lite varmt. Ja, kailln fekk ti mæ ein liten dram, å da vart æ no næsten toillåt.

Ja Hans, du må fertæl litt meir om kålles di ha det i Abelvær da, ætti dein der stygge reisa!

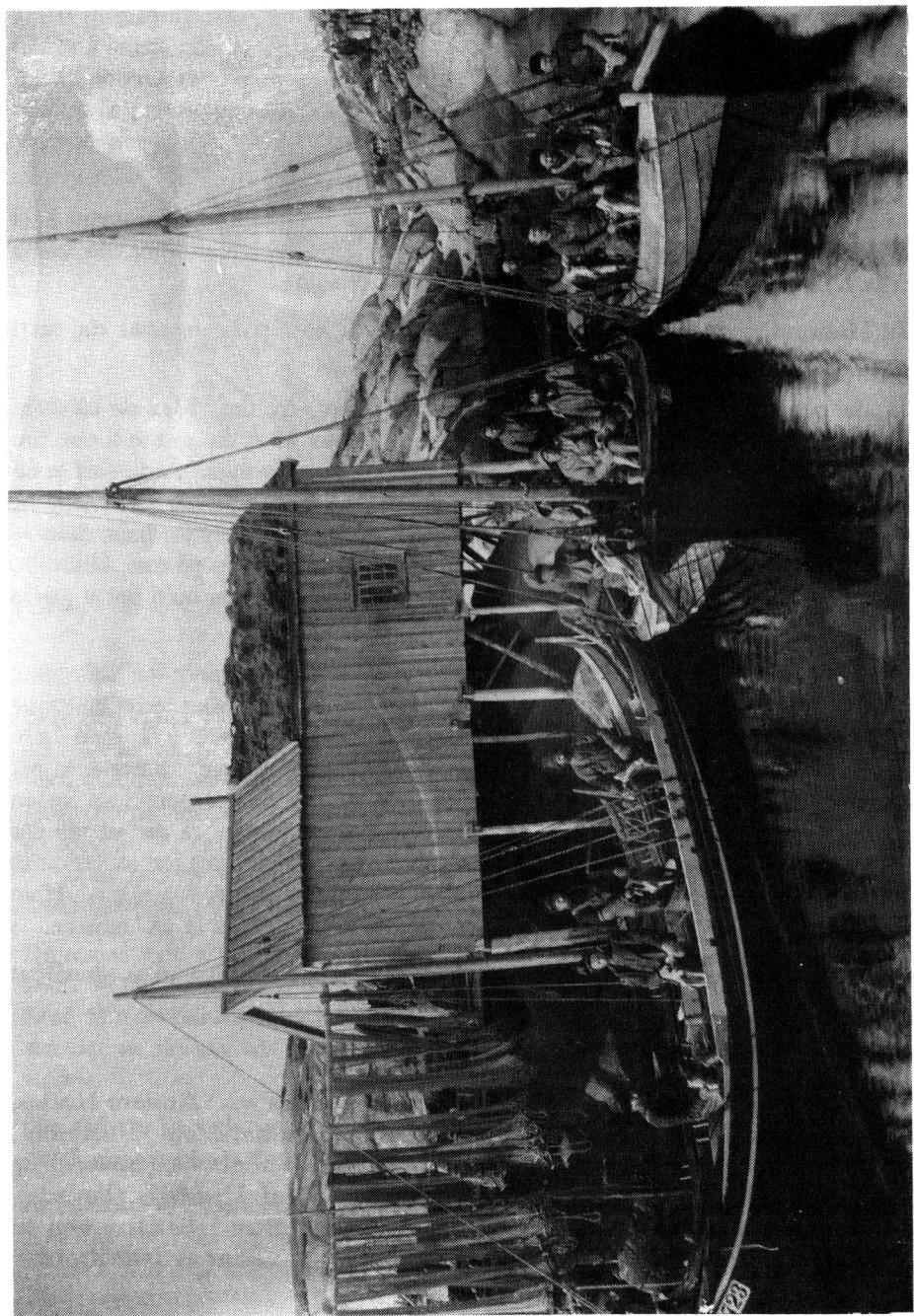
Ja, det bar no te sängs me mæ, å æ såmna ho, å såv i tre tim. Men da ha dæm no eti å droittji de ainner, å så va det no igjænn åt mæ å. Å da sætt æ ti mæ fire kåppa kaffe å fir brøskjivå å sju sokkerkreinglå, da va æ svoltijn. Å da vart æ no heilt grei kar da om kveilln. Men da æ fekk på mæ kleia som hård'n Eilleng te, men da va det mang som flird åt mæ, fer hain va så ferfærdelig før hain, hain va itj høger heiller æ, men hain va så før. Åsså fekk æ trøia hains på mæ, boksa ho passa bra ho, men trøia ho va no tæmmelig stor. Men det va no'tj om å gjerra der.

No va det no ein heil del folk som ha mest hauplajet, deriblaint der toan min, som va ilamme mæ, dæm mest no hauplajet nåkkå strakst. Men æ ha knøtti på mæ sørvestijnen, så æ beheilt dein. Ja, det va bære å gå på bua å få, men dæm kjøft sin, men dein støsste del'n ha no'tj eingång pøeng på sæ. Bære å ta ailt samma, bære å få me det fainns nåkkå. Å hain Brainnsæggen, som va en stormainn alltigjønnom, det va'n da å, hain tok tå sæ håssan, så der va tåll par håssa, trur æ, vess æ'tj ailldeles messhusi, som hård'n Brainnsæggen te. Å dæm vart utdelt, å hain tok på sæ et gammelt sjetti, lervåt par sjøl, å giekk ti. Hain greidd sæ allti, fer hain va tør å varm sa'n, det va om å gjerra å få på feskaran.

Åsså tebreingt vi no natta der da, i hoinneråat'n mainn. Æ låog på skolhuslåftet

Tekst til bildet på neste side:

Fra Langøya i Gjeslingan ca. 1908. I åtringen fra v.: Anders Hofles, Anton Lundaunet, Cornelius Vassli og Samuel Valentinsen. I listeren i midten, fra v.: Oluf Haranes, Olav Storø, Hans Sminesvik (høveds) og Torgeir P. Lund. I listeren til høyre, fra v.: Oluf Urdshals (høveds), Marius Blavik, Ole Finnemo og Lars Buvik. Bua i bakgrunnen er Hagabua, tilhørende Hagan i Kolvereid. Bildet er utlånt av Ivar Storø.

ti hælm, å så ha æ bærre dein store trøia åver akslan, men det va kalt om natta, men æ va no tør. Å det rare va: æ va så ferkjøla da æ reist på sjøn om mårrån, fer æ ha vørri ferkjøla i to daga. Men da vart æ go, på dein tur'n vart æ go tå ferkjølelsa. Æ va aldeles go da æ kom åt Haraldsøya. Ja det e det rarast, det ha æ oinndrast på aill mi ti.

Ja, så kom no mårrån, å da va Hærlaug kommi, da skoill hain slep oss åt Gjæsjlingan. Å vi va vesst sju båota, så vijt æ husi, attom Hærlaug. Å hain Brainnsæggen, hain ba dæm bærre roill ombord tjærrataugkveil'n te slepera. Å når ein båot ha fått, så høgd dæm av, å så videre da te aill ha fått. Nei, så spord vi no'n Brainnsægg: "Vi må no betal fer oss, det herre går no'tj". "Snakk itj om betaleng", sa'n Brainnsægg, "det e gratis ailt samma", sei'n. Det kåsta no hain sælfølgeli fleire hundreder, ja tusener, vijll æ sei, fer det store tjærrataugkveil'an, dæm va jo spolert ein heil del tå. Ja, koinn da vel bruk det åt sin egen båota, å te ferskjelli ætt ein koinn kjøp, men det va no spolert, skansert.

Hain va bra nordvijnn da å, men vi kom oss no kvar på vårres plass. Hærlaug slepa oss no, så vi kom no. Men dæm som gjekk te Folls, dæm kom åt Eggelårvitja, å der vart dæm ei vækka, fer dæm kom se åver å tebakers å på Haraldsøya. Da ha vi drii garn, å - -. Men å ro motvijnn åver Folla, det va jo umuli, fer hain vart nordvijnn, å te å kryss såog dæm heiller itj råo fer. Men dæm va bort i åtdaga, men vi ha fått greie på ætt dæm va i behold, ja, det ha vi.

Ja, det va en mijnerik dag, det va sekkert å det.

Ja det va det, det va en trist dag å.

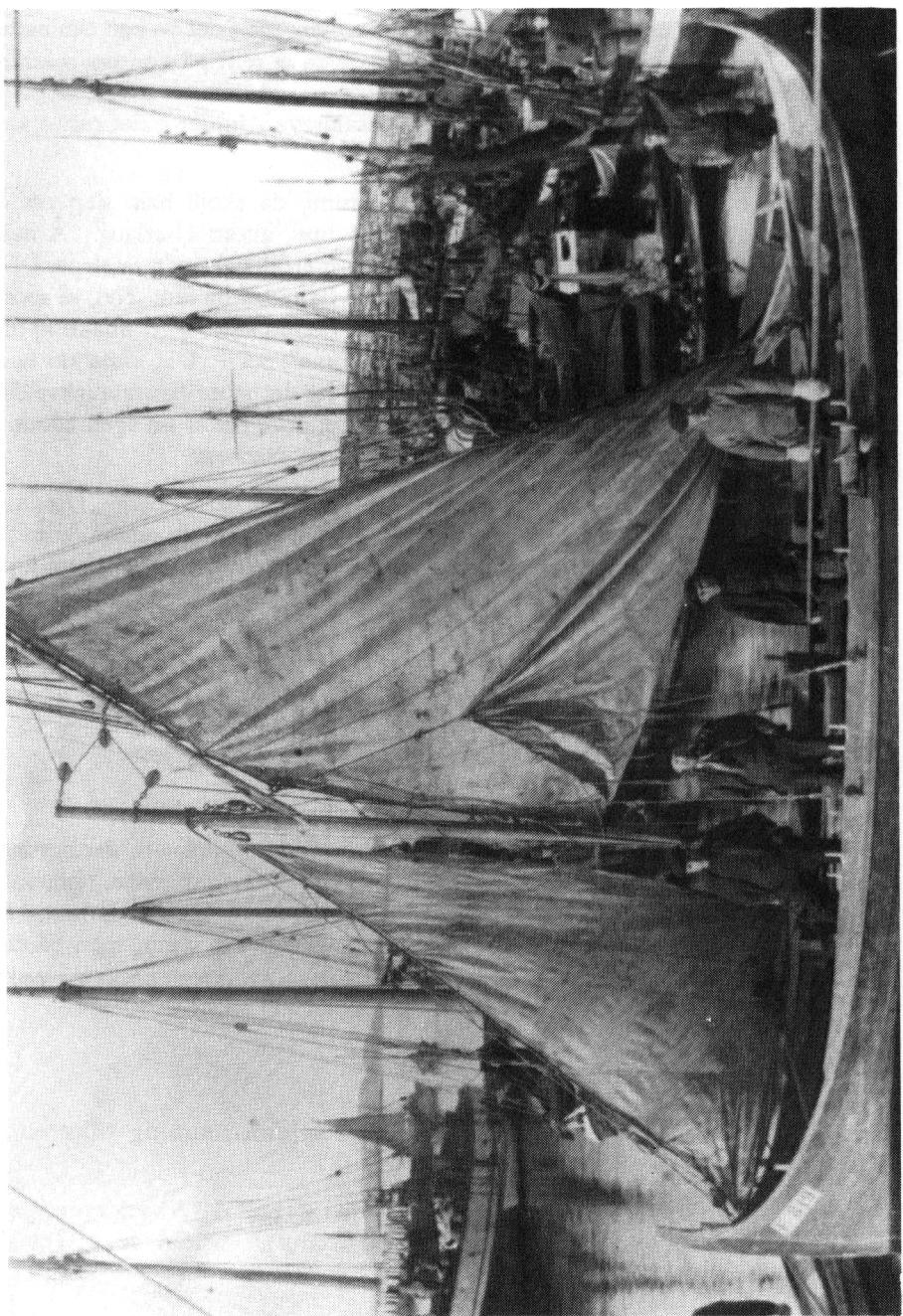
Ja, det va en trist dag, der va i hoinneråtreåtrædve, trur æ, som sætt live te.

Det va to tå kameratbåotan våres, det va'n Edvard Sælliset, ifrå - -, der nordant der, Gravvik eiller Årsetfjor'n. Åsså va det ein Otto Veihammarvitja, hain va å itj så langt ifrå Sælliset, hain låog å på Haraldsøya. Dæm ha kommi ombord i en svænsk lastbåot som tok dæm in på Aillgår'n, der ha'n tiji dæm, men båotan dæres dæm gjekk roinnt me ein gång, åsså kappa bærre svænsken vækk båotan, garna - -, dæm ha dri garna i båoten, messt aillt samma.

Tekst til bilde på neste side.

Fra Sør-Gjeslingan ca. 1912. Vi ser en halvfemtrømming tilhørende Teodor Guldkvik fra Salsnes i Fosnes.

Fra v.: Olaf Nufsfjord (Olaf Fjor'n), Aksel Frendal (Aksel Heimen), Beier Myrvik og Teodor Guldkvik (hovedsmann). Bildet er utlånt av Nelly Smines.

Men no, hain Edvard Sælliset, hain fekk sæ no nybåot, å kom sæ no igjænn. Å det ainneran, hain Veihammarvik der, hain va gjift med - -, kona hains e få Brainnsæggenan, nærslækta med Brainnsæggenan. Hain fekk en ny firroring, istan fer en hælfjærrommeng hain ha lånt, hain va jo fattig mainn, å fæmåtyve spjillerny garn fekk'en, å ny båot. Så hain kom sæ no i gått bruk, hain da. Å det va jo rett, det da. Men det vist sæ jo det ætt hain va jo utti skyll me'n Brainnsæggen.

Men hain Brainnsæggen, dein beoinnra æ ja, hain gjekk i frå mainn te mainn, værelsia roinnt om kveill'n te dæm ha lagt sæ aill samma. Hain va itj i ro heile tia. Hain va en gentlemainn, det ska'n ha på sin dauan dag. Brainnsæggen, dein glømmi æ aillder.

Siste gången æ træfft'n da va æ me'n på Hærlaug, ifrå Namsos å te Abelvær. Da ha'n vørri på laksfeskeri. Men da vi - -, hain kom på dækk å vi hælst no på kvartainner, fer hain kjeinnt no mæ. Da vart vi ståan te ætt'n fløita i Abelvær, da va'n ne ætti seijten sin. Men vi sto å snakka om Gjæsjlingoløkka, om ferskjelli feskarfårhåld. Fer du kainn skjønna, æ ha no rodd der i ni vijntra, å da ha vi no træfft'n Brainnsægg. Fer kvar gång vi for å sta å heim, så va vi jo om i Abelvær.

Ja, ja, det va arti å få dein her samtal'n du.

Tekst til bildet på neste side.

Fra Sør-Gjeslingan ca. 1912. Vi ser bl.a. igjen båten til Teodor Guldvik til venstre på bildet. Bildet er utlånt av Oddbjørn Guldvik, Salsnes.

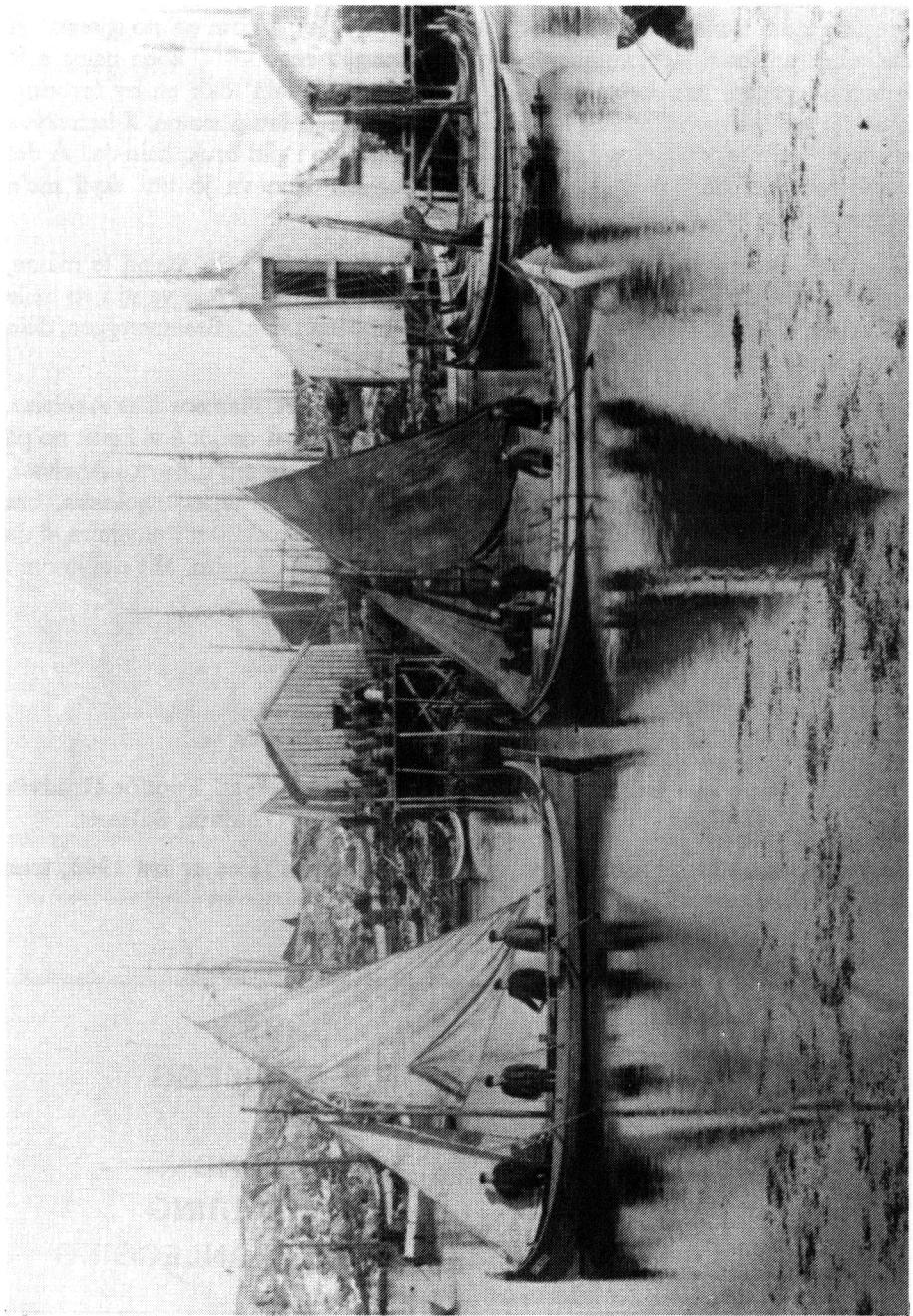
Selv om bildene jeg har brukt i denne artikkelen ikke er fra 1906, tror jeg de er representative for miljøet på den tiden.

Hallgrím Bremset

Sivilarkitekt MNAL, 7700 Steinkjer

BOLIGHUS
TURISTANLEGG
KONTOR
FORRETNING
RESTAURERING
AREALPLANLEGGING

KIRKEJUBILEUM

Av Reidunn Smines

Fredag 19. oktober var en stor dag for folket på Lund. Da var det 25 år siden Lund kapell ble innviet, og dette ble feiret med kirkefest.

Hele bygda sluttet opp om jubileet, og der var også en del tilreisende fra bygdene omkring, så kapellet var fylt til siste plass.

Menighetsrådet hadde sørget for et allsidig program. Lederen for menighetsrådet, Ada Risvik, ønsket velkommen, da særlig til biskop Kristen Kyrre Bremer, tidligere sokneprest i Kolvereid Magne Gudvangen og kona Ragnhild og prost Karstein Ness.

Jubileumsfesten ble ledet av menighetssekretær Edel Lilleeng. Det var mye sang og musikk. Hans Ivar Ellingsen, som var organist, hadde fått god hjelp av Per Paulsen og Brynjulf Flasnes. De sørget for frisk og fin musikk. Hornmusikkklogene på Lund og Salsbruket spilte også.

Elevene på Lund skole hadde forberedt seg godt til kirkejubileet, og de hadde øvd inn et allsidig og fint program med sang, diktlesning og drama. De kom dessuten med en interessant historikk over Lund kapell.

Sokneprest Magne Gudvangen mintes arbeidet med riving og flytting av Bogen kirke, og oppbygginga av det som nå er Lund kapell.

Ellers var det hilsninger fra varaordfører Kåre Aarmo og fra prost Karstein Ness.

Festtalen ble holdt av biskop Kristen Kyrre Bremer.

Kirkekaffe var det selvfølgelig, og kirkefesten ble avsluttet med en liturgisk andakt av sokneprest Leiv Gunnar Skiftun.

Øivind Johansen AS
NAMSOS · (077) 72 434 · 73 855

***Byens største
utvalg i CD-plater
og spillere!***

BARNE SIDER.

Kjenner du disse tegneseriefigurene? Sett et strek fra navnet og bort til den tegningen du mener er den rette. Du får da et tall og en bokstav som hører sammen. Et annet sted på Barnesiden finner du svaret på oppgaven.

- 1. a. Dagros
- b. Hårek
- c. Fantomet
- d. Ferd'nand
- e. Knøttene
- f. Ole Brumm
- g. Baldrian
- h. Sørensen
- i. Donald Duck
- j. Andy Capp
- k. Garfield
- l. Fam. Frydenstrup

Hvilke steder i Nord-Trøndelag er dette?
Flytt litt på bokstavene og du kommer fram
til kjente byer og tettsteder.

O S N M A S N A L V G E R E

R N O G G L V R E O K I D E

A S N O B N G D Ø R R I V K

Godt gjort.

- Bra, sa Hansen til kona si. Heilt utrolig.
Denne gangen snakket du ikke i mer enn ni
minutter i telefonen. Hvem var det som
ringte?
- En som hadde ringt feil.

Mor: Hvordan vil du ha tranen di?

Kari: Med gaffel.

- Hva skal du med all den gjødselen?
- Ha den på jordbærene.
- Pussig. Jeg pleier å bruke fløte.

Svar på stedsnavn i Nord-Trøndelag:
Brønn, Levanger, Namros, Kolvereid,
Årnvik, Bangsund,

Svar på tegniseser i oppgaven:
a-4, b-12, c-9, d-10, e-1,
f-3, g-11, h-2, i-5, j-8,
k-6, l-7,

Svar på tegniseser i oppgaven:

HISTORIKK OM KIRKA PÅ LUND

Fredag 19. oktober feierer vi 25-årsjubileum i kirka på Lund, i den anledning leste to av elevene opp en historikk om kirka. Denne historikken vil KIKKERSEN her giengi i sin helhet.

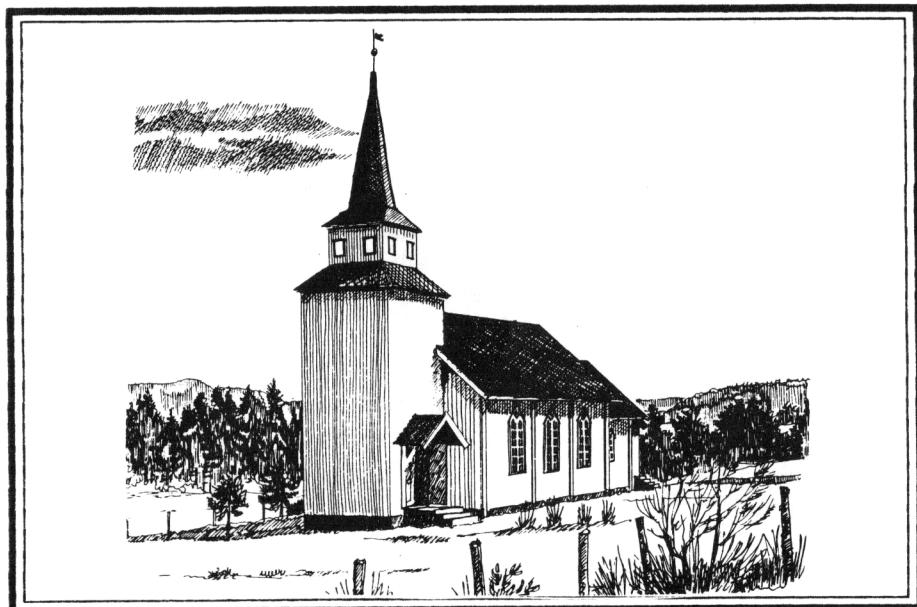
Av Johanne Guntvedt

I dag - da vi er samla her for å feire at kirka har stått på Lund i 25 år - syns vi det er spennende og interessant å se litt tilbake på kirkas historie.

I 1655 ble det gitt tillatelse fra Landsherren, altså kongen, til å oppføre ny kirke på Kolvereid. Den ble bygget ny - ved gammelkirkegården - i tida 1655 til 1658.

Det har delvis vært antatt at kirka som ble oppført på Kolvereid, ble flyttet dit fra Varøya. Årsaken til at mange har ment det, er trolig den at samtidig med at Kongen ga tillatelse til bygging av ny kirke på Kolvereid, ble det påbudt at kirka i Varøya skulle "ødelegges". Det betyr sannsynligvis nedlegges.

Av byggeregnskapet for kirka på Kolvereid ser en imidlertid at det ble kjøpt inn nye materialer. Dette skulle vise at kirka ble bygget ny på Kolvereid. Men en vet i alle fall at en del av inventaret fra Varøy-kirka ble overført til kirka på Kolvereid. Det nevnes bl.a.: 1 kalk og disk av sølv (14 lodd), 1 gammel messe-

hagel, 2 klokker, 2 gamle jern lysestaker m.m.

Kirka stod på Kolvoreid til 1878, da ble den flyttet til Bogen. I 1881 ble den innviet der.

Bogen kapell. Slik så kirka ut da den stod i Bogen. Bildet er utlånt av Nordtrønderen og Namdalen, som benyttet det i sin avis 3/8-1963.

Under rivinga av kirka da den skulle flyttes til Lund, ble en klar over at størrelsen på bygningen ikke har vært den samme hele tida. Den har tydeligvis vært mindre før enn nå. I de eldste beskrivelser nevnes det at kirka hadde ei samla grunnflate på 150 m². Dette kan svare til det nåværende koret + den del av skipet som er tømret av furu.

I de gamle papirer kan en lese at kirka fikk tårn med klokke først i 1665. Det var klokkene fra Vargy-kirka som nå ble tatt i bruk og kalte folk til herrens hus.

I 1689 ble det etter begjæring fra prest og prost bygget til et skriftehus (sakristi) på nord-sida av koret. Altså der sakristiet stod helt til siste riving.

Altertavle fikk en i kirka visstnok i 1660-åra. Både kunstmaler og treskjærer hadde vært med på å lage den. En vet ikke hvor den tavla er nå, og hvilket motiv den hadde.

Den altertavla som nå er i kapellet er en reproduksjon fra 1905. Noen minnes kanskje da den ble tatt i bruk. Før den tid var det et enkelt kors - det finnes

ennå - som var reist på alteret. Klokken er sikkert de opprinnelige fra Vargøy-kirka.

Når det gjelder påbygginga av selve kirkeskipet til den størrelse det har nå, synes kallsboka å være litt i villrede. Det står bl.a. om den tidsbolken kirka var i privat eie, fra 1723 til 1864, at "det er hevdet at Kolvereid kirke i 1811 skal være restaurert og har fått et tillegg og muligens ble flyttet." Men en kan ikke påvise dette nærmere. Videre står det om oppføringa i Bogen i 1878 -81: "Den fikk da et tilbygg med våpenhus og klokketårn og det ble gitt plass til 200 sitteplasser." Vi kan neppe ut fra disse opplysningene så fast at kirkeskipet fikk sin nåværende størrelse i tida omkring 1880. Ting som kan tale mot dette, er bl.a. merkene i tømmerveggen etter galleri.

Da Bogen kapell ble revet og flyttet til Lund, var det ikke alt materiellet som kunne brukes opp igjen. Både bordkledninga og innvendig panel ble en del skadet. Det som likevel kunne brukes, ble nytta til tårn og lignende steder der det ble skjult. Mye av treverket i tårnet var skadet og måtte fornyes.

Da kapellet ble satt opp på Lund, ble sakristiet flyttet fra korets vest-side til enden av koret. Et lite galleri ble ført opp. Galleri fantes ikke mens kirka stod i Bogen, men merker i tømret viste at det tidligere måtte ha vært slik. Den gamle panelinga i skip og kor ble skiftet ut med herregårdspanel på vegger og tak, og taket ble senka. Lys og varme ble installert og fargene ble forandra. Den gamle messing lysekrona fra Bogen ble montert for elektrisk lys og hengt opp.

Ved ofringer og kronerulling ble det samla inn omlag 5.500 kroner. Mye av disse pengene ble brukt til å få orgelet i orden og på plass. Det gamle orgelet som stod i kapellet i Bogen ble skiftet ut. Ved siden av ofringer og kronerulling var det mange privatpersoner og foreninger i bygda som ga penger og vakre ting til kirka, og det ble lagt ned ca. 2.000 timer dugnadsarbeid.

Når vi i dag feirer at kirka på Lund er 25 år, vet vi derfor at den har samlet folk til gudstjeneste i over 300 år.

Etter Magne Gudvangens notater om Oppløyfjorden kapell's historie.

Lund kapell - 25 år

Den 10. oktober 1965 ble Lund kapell innviet.

Den 19. oktober 1990 feiret vi 25-års jubileum i kirka.

SKOLEJOGGEN '90

Av Reidunn Smines

Onsdag 3. oktober møttes elevene fra Lund og Salsnes til SKOLEJOGGEN '90. Dette er en landsomfattende aksjon som Landslaget Fysisk Fostrin i Skolen i samarbeid med Redd Barna, Foreningen Norden og Ungdoms- og idrettsavdelingen i Kirke- og kulturdep. står bak.

Dette fellesarrangementet har nå blitt tradisjon, og det virker som om både elever og lærere setter pris på å være sammen.

Løypene var på 2,5 km, 5 km og 10 km. De fleste valgte 5 km løypa, men enkelte sprekkinger gjennomførte den lengste distansen.

Etter jogginga slappet elevene av med litt mat og drikke før de fortsatte med fotball og andre leker på skolepllassen.

Alle elevene ble oppfordret til å betale en startkontingent som skulle gå til gatebarn i Sudan, og det kom inn 330 kr.

NYHET FRA 1/3-90

**STARTkonto
9,5 %**

**FOR DEG MELLOM
0-18 ÅR**

**SPAREBANKEN
MIDT-NORGE**

UTFORDRINGEN TIL LUND ? !

Av Joar Grøtting

Ja, hva er det egentlig som er nytt med at det er en utfordring på Lund? - Skriv litt om dette til KIKKERSEN, ba Rolf Jensen meg om.

De aller fleste på Lund har vel opplevd en eller annen form for utfordring, på lik linje med andre mennesker verden over. Men sannsynligvis er det ikke så mange som med åpne øyne har gått inn på en slik utfordring som den to mennesker skal møte på Lund i slutten av oktober i år.

Denne utfordringen er ikke bare en utfordring, men også en landskamp. En landskamp mellom to nasjoner som så ofte før har kjempet landskamper, Norge og Sverige, men - det er nok den første landskampen mellom disse nasjoner som har blitt kjempet på Lund.

Fire døgn i "Lunda-marka" uten annet enn hagle, fiskekrok, snøre, kokekar, sovepose, en eske fyrstikker samt noen småting i tillegg, er det dette går ut på. En norske og en svenske skal konkurrere om hvem som klarer seg best i marka med bare disse redskapene. De skal med andre ord ikke bare overleve, de skal også vise hvem som klarer å innrette seg best mulig, å få mest mulig ut av det naturen har å gi i løpet av disse fire døgna.

Jeg har hørt flere som har sagt at dette er da vel ingen kunst! Neivel - det er vel ikke det, når man ikke trenger å gjøre det! Undertegnede har prøvd - både fire og flere døgn - med flere og færre redskaper. Riktignok ikke på Lund, men nord og sør i landet. En slik test er noe helt annet enn en telitur med matpakken liggende på lur øverst i sekken. De som ikke tror dette, får prøve selv!

Denne "utfordringen" er ikke noe nytt. Sist høst ble dette arrangert i Sverige, og nå altså på Lund. Som medarbeider i "Villmarksliv" (Naturforlaget/Mortensen) ble jeg forespurt om å legge til rette denne "landskampen", og da var det mest naturlig for meg å henvende meg til Lund.

For det første så er terrenget der ypperlig til dette formålet. Kyst, skog, vann og høgfjell var ønsket fra arrangørene, og dette finner vi alt av på Lund. Det er "rikelig" med tilgang på mat av alle slag, og dermed får en inn ett av de konkurransemomentene man vil ha med. Nemlig hvordan deltakerne tar vare på og utnytter disse ressursene. Lykkeligvis fikk jeg også ja fra utmarksdrag og jaktlag, og dermed skulle alt ligge til rette for en skikkelig landskamp på Lund i slutten av oktober.

Noen invasjon av mennesker til Lund blir det nok ikke i forbindelse med denne

utfordringen. Undertegnede, en svensk kollega, en kollega fra Naturforlaget og kanskje et par tre personer til, pluss de to som skal "kjempe" for sine nasjoners farger i marka er det hele.

Noen gedigen markedsføring av Lund blir det nok heller ikke, om stedet i det hele tatt blir nevnt i den senere omtale av denne landskampen. Men - året 1990 blir det året vi kan fortelle barne-barna om. Det året det var landskamp på Lund!! Ha en god høst alle sammen, og velkommen til en landskamp på hjemmebane.

MER OM UTFORDRINGEN

Av Harald Grøtting

Som de fleste sikkert har oppfattet, er denne landskampen nå utkjempet. "Kamphanene" oppholdt seg her i Lunda-marka i tiden 24. til 27. oktober. Man kan vel si at deltakerne var heldig med været. Sol fra klar himmel, selv om det gikk under null om natten. Så vidt vi vet, har dommerne ennå ikke avgjort hvem som har gått av med landskampseieren.

Lettvint og sikkert

POSTSPAREBANKEN

banken på
postkontoret

NYTT KART TIL TUR- OG FJELLORIENTERING

Av Bjørnar Smånes

Orienteringsgruppa i Lund idrettslag tok i februar i år initiativet til å få utarbeidet et kart til tur- og fjellorientering i målestokk 1:40.000.

Både styret i idrettslaget og sekretariatet i Nord-Trøndelag orienteringskrets støttet godt opp om idéen.

Det nye kartet dekker området mellom Salsvatnet i sør, Folla og Oppløyfjorden i nord, Kvernviha og Kvalholmen i vest og Salvika og Leisåk i øst.

Idrettslaget hadde fra før et instruksjonskart i målestokk 1:10.000 fra 1982 over et mindre område øst for Lund sentrum. Dette kartet hadde også vært brukt til turorientering i flere år, men det snevre dekningsarealet begrenset mulighetene for slik aktivitet ganske sterkt.

Det er Statens Kartverk på Hønefoss som har framstilt og trykt kartet. Samlet produksjonskostnad for 1.000 kartblad ble nærmere 8.500 kroner. Inn i dette beløpet ligger også godtgjørelse for nødvendig salgsrettighet.

Ettersom idrettslaget ikke hadde frie, disponibele midler å legge inn i dette foretaket, måtte vi ta sikte på å finansiere det med pengegaver fra velvillige bedrifter og med styremedlemmer og andre spesielt interesserte i idrettslaget som garantister. I ettertid har det vist seg at forståelsen og støtteviljen har vært god. Vi har i skrivende stund fått inn 6.200 kroner fra bedrifter og privatpersoner.

Kartet ble ferdig i mai måned, og det første fjellorienteringsløpet på nykartet ble avviklet under "Lund-dagan" 7. juli 1990.

En omfattende turorienteringsaktivitet i området har også vært mulig i sommer takket være dette kartet. For neste år er det allerede fastsatt at det blir fjell-o-løp 30. juni og nytt turorienteringstilbud for glade sommertrimmere.

Alle som måtte være interessert i dette oversiktskartet kan nå få kjøpt det på Lund Handel. Inntekten av dette går til o-gruppa i idrettslaget.

Lund idrettslag håper at det nye kartet kan bidra til å opprettholde og videreutvikle interessen for o-sporten i området og samtidig komme andre brukergrupper til gode.

IDRETTSLAGET TAKKER - - -

Vi vil med dette takke

- Firma Albert Collet
- Lund Handel
- Lund sagbruk
- Nærøy kommune
- REMA 1000
- Sparebanken Midt-Norge, Kolvereid
- Øivind Johansen A/S
- Øivind Guntvedt
- Jon Smines

for god økonomisk støtte til utarbeidelse av tur- og fjellorienteringskart !!!

For Lund idrettslag

Sten Petterson
formann

Bjørnar Smines
oppmann o-gruppa

TURORIENTERING - FRAMTIDAS TRIMTILBUD

Av Jon Smines

Det å røre på seg, å bruke kroppen, er en sjølsagt ting for at alt skal fungere. Det gjør også bare godt om det røyner litt på av og til.

Bilen som framkomstmiddel, motoren som har avløst årene, traktoren for gårdbrukeren og flere andre tekniske hjelpemidler som sparer oss for anstrengelse, alt dette gjør at vi må planlegge aktivitet for å holde oss i form.

Orienteringsgruppa i idrettslaget har gitt oss dette tilbuddet gjennom det årlige turorienteringsopplegget.

Turorientering er en nærmest perfekt familiesport. Den forener kroppsbruk og bruk av hodet med naturopplevelse. Det er ikke spørsmål om fart, du kan gjerne ta et par kaffekok mellom hver post. Du trenger ikke engang finne alle postene; de du finner skaffer deg gode poenger likevel om du ikke har tid til å lete etter alle.

I år har vi "besteget" de fleste fjella i grenda. Et annet år får vi kanskje postene plassert på steder som er verdt å minnes, kanskje setertomter, kvennhustomter,

særlig trivelige steder, dyregraver og annet.

Og kanskje får vi kjøpe seterfil eller kjernmelji på setertomta eller grynmjølsgraut og døpp på kvennhustomta, - o-gruppa har før vist seg å være oppfinnsom.

Takk for mange fine turer, takk for arbeidet som er nedlagt og lykke til videre.

INSTALLASJON

Har du planer om å BYGGE eller MODERNISERE?

Kontakt en av våre avdelingskontor for
planlegging, overslag og anbudsregning.

**NORD-TRØNDELAG
ELEKTRISITETSVERK**

SERVICE-mat

- for dine daglige innkjøp

LUND HANDEL

TELEFON (077) 98 966

**DIVERSE DAGLIGVARER — TIPPING
LOTTO — PENGELOTTERIET**

Klubbaviser • Medlemsblad • Sirkulærer • Reklametrykk

- Hurtig levering
- Ta kontakt med oss
- Ring (077) 72 322-72 035
- eller be om et besøk

HOJEMGRUPPEN A.s

Postboks 337 - 7801 Namsos - Tlf. (077) 72 322 - Fax. (077) 71 822

HOJEM
gruppen as

**DETTE BLADET ER SKREVET OG REDIGERT
MED DATAUTSTYR, LEVERT AV**

Karoliussen * Libris

Havnegt. 19, 7800 Namsos, tlf. 72080/72081

CENTRUM BIL A/S

6650 SURNADAL
073-61 966

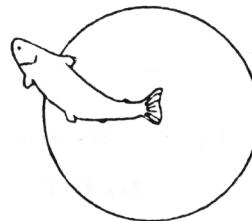

hans & HENNES
FRISØRSALONG

Innehaver:
Anne Marie Amdal

En sikker leverandør

av kvalitetssmolt

KVERNVIK **SETTEFISK A/S**

7817 Salsnes - Tlf.: (077) 86 333

FØDTE

10. okt. 1990

Vemund Sundan

Foreldre:

Borghild Sundan og Arne
Jensen (Alexanderstun)

DØDE

11. juni 1990

Henrikke Alette Oddvik
f. Guntvedt 8. febr. 1912

9. okt. 1990

Rachel Kathinka Fosseng
f. Kristensen 2. des. 1903

B

Porto

TIL

Harald Grøtting

7965 LUND

KIKKERTEN utgis av A/L Lund grendelag

Redaksjon:

Reidunn Smnes Tlf. 98958

Rolf Jensen Tlf. 98950

Sturla Leirvik Tlf. 98962

Harald Grøtting Tlf. 98914

Abonnement 1990 (4 utgaver) kr. 60.-

Annonser: Annonsen kommer med i 4 utgaver og prisene pr. år er: Kr. 350.- for 1/4-s., kr. 600.- for 1/2-s. og kr. 1.000.- for 1/1-s.

Postgirokonto: 0823. 0 57 00 01

Bankgirokonto: 4467. 1 02 14 84

Returadresse: **KIKKERTEN, A/L Lund grendelag, 7965 LUND**